

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) 'ענין חוס' לעיל מד:
ד"ה הייב חוס' ע"ו.
ד"ה השללן, (ב) 'ענין חוס'
חלש בר נתן כך איזא
בדלד"ש ור"מ מפרשי
ד"ה אברהם, (ג) לעיל טז:
(ד) לעיל מה: 'ע"ש,
(ה) [תוספתא ספתי ע"ש]
ו' ש"ל ו' חיל רשי
הכיות ו' ד"ה כיון וכו'
והא תכלה ו' יתירא לעיל
תלש ע"ש הדקדוק, (ו)
הקנה וכו' במישי
שכלפס, (ז) 'ש"ל מחטן,
(ח) תלש לעיל דקדומי ו'
ומה ד' דקדומי, (י) ב"ש
סוף: לראש, (כ) ב"ש:
עצביות,

תורה אור השלם

1. דְּבַר אֶל אֲחֵיךָ וְאֶל
בְּנֵיךָ לֵאמֹר כֹּה תִּתְּכֶם
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר
לָהֶם: בְּמַדּוּר וּכְגֹ
2. וְאֶבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ
וְיִמְקֻלְךָ אָזָר וְנִבְרָךְ כִּי
כָל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה:
בְּרֵאשִׁית יִבֹּ
3. וְהִקְרִיב מִזֶּבֶחַ
הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה
הַחֹלֵב מִכְסֵּה אֶת הָעֵרֶב
וְאֶת כָּל הַחֹלֵב אִשָּׁה לַיהוָה:
וְיִקְרָא גַּם הַקְּרֵב:

הנהגות הב"ח

- (א) גמ' אמרו להא קמיה דמר זוטרא:
(ב) שם דתניא את החלב כז"ל ותיבת כל נמחק:
(ג) רש"י ד"ה מכשיר כיון דצמפונא רבה אישתכח:

לעזי רש"י

פנצ"א. בטן, הקיבה
הראשונה של מעלי גירה.
דובלו"ן. קפל של שומן
בקיבת מעלי גירה.

מוסף רש"י

בערובי בית הכנסת.
 הנכם שקרין קרובין
 זו עני שקרין דרובין
 ותובו עמי כמון סם, עני
 וית הסטור דופן כפלה
 דרובין הכללים וזן
 גסומן (שבת דל וכני
 סוכה דל).
 מקום י.
 חרבה הנכם מן להסכם
 קרין בית הסטור
 עני סם וית זו קני
 שפון עני עני כלס
 כלס ודוקס וכלס
 דרובין ונלס
 חרבה גסומן עני ומסון
 עני אפסר ול סל
 חרבה כלס (חברות ש)
 מצד אחד לון המס
 נלס אלס חרבה (ש)
 עני נקב אלס אלס
 הכללים (שבת שם) חרבה
 עני ול נקב נקב
 מלסן (סוכה שם).
 שאלן וז נקב (חברות)
 שם שחרי סומן
 שחרי סומן (סוכה שם).
 מני דרדין. שחרי
 ששן שחרי ששן
 (שבת שם).
 גרול. מלסן שחרי
 (לעיל חת).

עוֹבֵי צִיֹּת הַכּוֹסוֹת. בְּסוֹף הַכֹּס שְׁקוּרִים פִּנְג'אִשׁ יֵצוּ שַׁעֲשׂוּ כְּכּוֹזֵּ וּשְׁפַת דּוֹפֵנו כְּפּוֹלֶה שְׁמִי דְּפֹתֵנו אֲדוֹקִין וְזוֹ צוֹ וּשְׁמוֹנוּ מַחֲבָדִין וְקוֹרִין לֹו דְּוִזְנוֹלִין: **מֵלֵךְ אֲחֵר.** שְׁנֵקֶבֶה אֶת דּוֹפֵן הַפְּנִימִיִּת וְלֹא נִקְבֶּה אֶת הַשְּׁנִית: **כֶּשֶׁר.** שֶׁחֲצֵרְתָּה מִגִּינָה עֲלֶיהָ: **מִשְׁנֵי לְדִין.** שְׁנֵקֶבֶה אֶת הַשְּׁנִית וְיִצְאֶה לַחֲלֹל הַגּוֹף: **טֶרְפָּה.** וְלֹא אֲמַרְיִין הִיכָא דִּלְלָא נִקְבֶּה אֲלֵהּ בְּאֵת הָאֶחָת אִי קוֹפֵא לְבַר שְׁנִמְאָלַת קוֹפֵא שְׁלֵה תַּחֲזוּבָה דְּדוֹפֵן וְפִיה כּוֹלֶה בְּחוּךְ הַכֹּס וְדִאי מִבְּחוּךְ נִכְנָסָה שְׁנֵקֶבֶה אֶת הַחוּשֶׁת אִו כֶּרֶס אִו דִּקֵּין וּבְאֵת לַחֲלֹל הַגּוֹף וּמִשֶּׁם חֲזָרָה וְנִכְנָסָה לְעוֹבֵי צִיֹּת הַכּוֹסוֹת וְעֲצָרָה כְּכֹר כּוֹלֶה אֶת הַדּוֹפֵן הַחֵיצוֹן וְלֹא הַסְּפִיקָא קוֹפֵא שְׁלֵה לְעֹבֵר אֶת דּוֹפֵן הַפְּנִימִיִּת דִּאי מִבְּפִנִּים בָּאֵתָה וְעַכְשִׁי הִיא מִתְחַלֶּת לֵלְאֵת דֶּרֶךְ עוֹבֵי צִיֹּת הַכּוֹסוֹת אִין דֶּרֶךְ הַקּוֹפֵא לִנְקֹב וְיִמְאָל טֶרְפָּה אֲלֵה מִדְּקַמִּי כֶּשֶׁרָה שְׁמַעִינן מִינֶה כֹל הִיכָא בְּדַמְצִינוּ לִמְיָרָם סִמְפוֹנֵת נִקֵּט וְעַל כֵּן הִכָּא דִּלִּיִּין דֶּרֶךְ הַחוּשֶׁת בָּאֵת עַל הַלוֹס וְעַכְשִׁי הִיא מִתְחַלֶּת לִנְקֹב וְאִפְּלִי קוֹפֵא לְבַר לֹא טֶרְפִּינן: **אוֹלְטִין וּמַשְׁקִין דְּהִקּוֹ.** וּמִתּוֹךְ הַדַּחַק נִכְנָסָה קוֹפֵא שְׁלֵה בְּצִסָּר הֵילִיךְ אַע"ג דְּקוֹפֵא לְבַר הַוֹּאֵל וְלֹא חֲזִינן נִקֵּב יוֹאֵל לַחוּךְ כֶּשֶׁרָה: **הוֹנֵא מֵלֵךְ.** דִּקְסִבֵּר נְכוֹזֵי נִקֵּב שְׁלֵה נִכְנָסָה אֲלֵה דֶּרֶךְ וְחוּשֶׁת וְנִקְבֶּה כֶּרֶס אִו וּשֶׁת אִו דִּקֵּין

והלכתא ה'תלינן אמר
אבהו אבא מריש כ
תלינן אמרוה (ה) קס
בריה דרב מרי ולא ק
כוותיה דאבוה דאבא
(א) כוזב מורנא פליגי
ורבנן חד אמר קודם
לאחר שחיטה פריש
פריש: ר"ש אומר עד
בר תחליפא א"ר ירמ
אבא קמיה דרב הונא
כ"ר ש"א א"ל מלך ערב
אשכחיה לרב ביבי ד
א"ל חיי דמר דאנא ו
ואמרי ליה אי אמר
ואת מה בידך א"ל ה
כרבי שמעון: ניקבה
שע"ג קבה כהנים נה
ישמעאל כהנא מסיי
רבי ישמעאל אומר
למדנו כשהוא אומר
והקדוש ברוך הוא כ
מפי כהנים מפי גבו
כהנים מברכין לישראל
ברכה לכהנים מנא
מסייע כהני דמוקי ל
שאמר משום אבותיו

שלה שזה ד' לפי הסממנים מעורבין זה: ואי ס"ד. כמות שהיא מ
גרסין ואי ס"ד לאכליה לניקוט בוזא ולכול: היכא דמשמשא ידא
וכדומה אני בכל מקום שהוא יודע שיכול לתלות כגון נקב העשי צכין
כלי. מריש דרשנין המשמיעין לעס את דבריו כשהיה דורש: אצוה דאצ
מעייס והחזירן כשהן נקובין אין אותרים במקום נקב נקב: מורגא. ת
ונטרפה: מלך ערצא. הדר בערצייס: אין הלכה כרבי שמעון קא
ואת מה בידך. רב ציבי שיליה לרבי זירא: ואין הלכה כרבי שמעון
הפסוקות סתם בגמרא: רבניס. שהקבה ניתנה להם מאת וזבחי אש
המירה ולקט שבת צוסי מן נאמר: ישמעאל להאם מפיע רבני.
היא מקיעה להם: וצא אי בראס. רבי שמעאל מוקי ליה אלהני
עביצא נמי אית ליה צרכה לכהניס מחרא אחרינא: צמקוס צרכה ליש

אבֿל דויתא מבוע בוע. פירש הקונטרס ולמאן לחייש במחט חייש נמי הכא ואם כן הוה ללא כהלכתא דקיימא לן הלכתא כרבי יוחנן דמשכיר לעיל אבל נראה דלפילו רבי יוחנן במחט הוא דמלין שגאמה דרך הסמפונות אבל קשיימא דזיתא שהם גסים ואיני יכולין ללא בריווח דרך הסמפונות חיישינן שמא יתקבה הושט וסור וננס כדכד: **בההינן** נהגו בו היתר. ה"ה ישראלים וכהניס דנקט לפי שהקב"ה ניתנה לכהניס:

מאי מסייע בחני. דמשוס פעס
אחת לא היה קוראיו מסייע
כהני: **והקדוש ברוך הוא**
מסכים על ידם. ולרני ימעאל לא
איעטרק קרל להכי דפשיטול דמסכים
כיון שזוה להם לנצרך:

ואברכה מברכך. ואפילו עובדי כוכבים

המזכרים את ישראל מתזכרין כדליתא צירושלמי דזכרות דההוא עובד כוכבים דהייז שלמא לרבי ישמעאל אמר לו מלתך כבר אומרה פירוש איני זכרין להחזיר לך שלום שזכרתך כמוה מואברהם מאביך: **שואמר** משום אבותי ומאביך: דתניא ב' פירוש קצלה

היתה בידו של רבי אושעיא דרבי
ישמעאל משום אבותיו המיר אבל לא
מתוך ברייתא זו דקדק ולא גרסינן
דברי רבי ישמעאל שאמר משום
אבותיו אלא דברי רבי ישמעאל קסם
דהא במסקנא מהפכין ליה ומפרש
דמשום אבותיו דקאמר רבי אושעיא
היינו משום אבותיו וליה לא ס"ל
והא דקאמר הכא שאמר משום אבותיו
מאי היא היינו אותה ברייתא שהמיר
רבי ישמעאל חלצ הקביעא שאתה
אומר שהוא משום אבותיו מאי היא:
לכא

בר אבא עד שתינקב לסמפון גדול יתיב רב אחא בר יתיב וקאמר אמר רבי מלך א"ר יהושע בן לוי הלכה כה קאמרת אין הלכה כר"ש קאמר כי סליק רבי זירא יתיב וקאמר א"ר מלך א"ר יהושע בן לוי הלכה כר"ש י חייא בר אבא ורב אסי איקלעינן לאתריה דרבי מלך הלכה כרבי שמעון ואמר לן אין הלכה כר"ש אמרי י א"ר יצחק בר אמי אריב"ל הלכה כר"ש ואין הלכה כקבה: אמר רבי יצחק בר נחמני א"ר אושעיא חלב בו היתר כרבי ישמעאל שאמר משום אבותיו וסימנך כהני מאי היא דתניא ^יכה תברכו את בני ישראל למדנו ברכה לישראל מפי כהנים לכהנים עצמן לא ואני אברכם הוי אומר כהנים מברכין לישראל וך לכהנים רבי עקיבא אומר למדנו ברכה לישראל ה לא למדנו כשהוא אומר ואני אברכם הוי אומר והקדוש ברוך הוא מסכים על ידם אלא רבי עקיבא ה אמר רב נחמן בר יצחק ²מואברכה מברכך ומאי לברכת כהנים במקום ברכה דיישראל רבי ישמעאל מאי היא דתניא ³⁰את ³¹כל החלב אשר על הקרב

רה לניקוט אווז שלם עם הריאה צוזא וליכול (ט) ומאי דקאמר. הכי
צחא. אזי שמעמי צמייר החזה שממון הדחק הדי קורעת^ה צפרניו.
 שמשלה^ה מלמעלה בחזקה ואח"כ נמאס שם נקב: **והילכא טלינן: מרישי**
רב אחא: דהא טלינן צוזא. דאמר צ"ק (לפי ט.) בא זאב ונטל את בני
 עמא היוצאה מן הריאה ונקבה: **קודם שחיטה פריש**. מן הריאה ונקבה
 ד. לא אמר הלכה כרבי שמעון אלא אין הלכה כרבי שמעון קאמר:
 גמרא קא פסיק ליה. ויזיצינה האחרונה נפסקו ההלכות הללו
 והגו זו היתר לכללו. ומשום רבי ישמעאל נקיט ליה: **ופימינד**. שהוא
 שומעיד הוא עוזרן ומיקל להם ולקמיה פשרה היכא: **מאי היא**.
 ורבי עקיבא מוקי ליה אישראל: **ומאי מפיק רבני**. הוואל ורבי
 ג. אכל ברבט ישראל דהכי עדיף דמשמע שמתצרכין הן עם השאר

חלז

תלינן בזאב כלומר זאב שנטל בני מעיים והחזירן כשהן נקובין אמרינן זאב נקבזה
שה וטרפה אי לאחר שחיטה: מלך ערבא קאמרת כ' אינו א' לשום גנאי אלא מאות
משום דהקיבה אזיל לכהנים. ומאי מסייע כהני כלומר כיון דלר' עקיבא ברכה לכהנים

עין משפט
נר מצוה

קרי' א ב מיי' פ"ו מהל'
שחיטה הל"ב סמג
עשין סג טוש"ע יו"ד סי'
מח סעיף ח:
קרי' ג מיי' שם (פ"ה)
[פ"ו] הלכה ט סמג
שם טוש"ע יו"ד סי' מא'
סעיף ז:

ק'י"ז ד מ"י שס [פ"ו]
הלכה ז סמוג שס
טוש"ע יו"ד סי' מז סעיף
ט:

קב"ה ר' מ"י פ"י מהל'
שחיטה הלכה יב
הלכה טו סמג עשין סג
טוש"ע יו"ד ס"י לו סעיף
ה:
ו [מ"י] שם הלכה טו
טוש"ע סס]:

שִׁימָה מְקוּבָצֶת

[א] משני צדדין נקבה גם
 השנית: [ב] ולא נקבה אלא
 אחת: א' קופא: [ג] כל
 הדיא מצינן למימר:
 [ד] מתחילין למספוקות
 בריאש בראשן וי"ל
 שנסבכה: [ה] מיבוע בוע
 כמחט ומאן: [ו] כשמערבין
 בזה סמנים אחרים:
 [ז] קורעת הריא' בצפרונו:
 [ח] ומישיבת האחונית
 הפסקת הולכות הללו:
 [ט] כהני דר"י כהן היה ההיני
 "ש' שמעאל בן אלישע
 [י] ושמעיאל הג' תמיד
 הוא עוזין:

רבינו גרשום

[illegible]